

jekter, som staten her står i spidsen for. Hvem skal betale det opera- og musikhus?

Jeg har hørt i min høresnegl – jeg synes ikke, at man tydeligt kan læse det her – at både Københavns Kommune og Københavns Amt skal være med, men hvor detaljeret har der været forhandlet med disse myndigheder om, hvorvidt de i en tid, hvor kasserne mere eller mindre er lukket i, kan medfinansiere noget sådant?

Jeg vil lige sige en ting, og det er egentlig ikke et spørgsmål, men jeg har altid syntes, at hvad enten man valgte løsningen direkte ved Det Kongelige Teater eller den her Turbine-løsning, så var det løsninger, der ikke var optimale. Jeg havde hellere set en løsning ved havneområderne. Det har jeg også givet udtryk for over for ministeren, og jeg synes, at det er sørgeligt, at man ikke har lyttet lidt mere til disse råd.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Til hr. Nødgaards spørgsmål om, hvornår opera- og musikhus skal komme, er det meget enkelt, idet man nemlig kan henvise til aftaleteksten. Der står oven i købet i det andet afsnit, at i forlængelse af byggeriet af et skuespilhus til Det Kongelige Teater skal der hurtigst muligt bygges, ikke et operahus, som nogen har talt om, men et opera- og musikhus. Det står klart og tydeligt i teksten.

Til fru Margrete Auken: Ja, ja, nu bliver det jo efterhånden altså en prøve, og den vil vi så gerne være med til at gennemføre for at finde ud af, om der er tale om et positivt medspil eller det, jeg vil kalde et negativt benspænd.

Nu forstår jeg, at fru Margrete Auken her siger, at der ikke har været nogen samtale mellem fru Margrete Auken og ministeren – jo, det var det, der blev sagt her – men mig bekendt har fru Margrete Auken da i hvert fald været inviteret til et møde. Om det har fundet sted, skal jeg ikke kunne gøre mig klog på, men jeg mener da, at fru Margrete Auken som sagt har været inviteret til et møde med ministeren.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er jo ikke nemt, når man får den dér skolemestertone, som hr. Søren Hansen taler med, men jeg skal prøve at være mild og venlig stadig væk. Det er rigtigt, at vi har haft et møde,

og jeg var glad for det, men der var en masse ting, der ikke blev opklaret.

Så snakkede jeg med den konservative ordfører, for der er mange ting, der er uklare i forhold til den oplysning, jeg havde fået fra den konservative ordfører, og så blev vi enige. Jeg fik at vide, at der ville blive et fælles møde. Jeg havde også inden det møde bedt om et fælles møde, for at vi ligesom kunne sidde og snakke med hinanden inden. Det hjælper jo på det.

Man havde gjort det meget usædvanlige at invitere andre til at tilslutte sig et forlig, og der er uklarheder i forligsteksten – det er der altså – f.eks. står det dér med kunstarterne ikke i forligsteksten, for så havde vi ikke været med. Så havde vi ikke været med.

Det er klart, at det er en meget giftig sag, at man så har låst sig så voldsomt fast på det i redegørelsen. Jeg ved, at der i hvert fald er nogle af forligspartierne, der ikke synes, at det er nogen genial idé. Og vi skal kun tilbage til begyndelsen af 1990'erne, så var der stor enighed i Folketinget om, at det var en skidt idé at have det på den måde. Det må vi lige sige. Det stod ikke i forligsteksten. Jeg lagde meget nøje mærke til det. Jeg sagde så åbenbart her noget, der også kan diskuteres.

Der stod også, at der skulle lægges op til, hvordan man siden hen skulle udmønte det i en 4-års-aftale. Man kan sige, at alt det, ministeren har i sin redegørelse, havde hun i sit udspil, men netop fordi det ikke var i forligsteksten, sagde vi: Det her er noget, der åbenbart er til forhandling. Jeg forstår nu, at vi bare skal make ret og så tage alle uklarhederne og alle de åbenlyse fejl, der er i det materiale, som vi har fået fra Kulturministeriet.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er stadig væk den her med nu i dag at forsøge at skabe usikkerhed. Jeg vil gerne bede hr. Søren Hansen bekræfte, at det var en klar forudsætning og en klar del af aftalen, at de fire kunstarters samhörighed på Det Kongelige Teater skulle fortsætte, og at det var det, der var grundlaget for at lave denne aftale.

Jeg vil bede hr. Søren Hansen meget firkantet bekræfte, at det var det, der var aftalen, og at man ikke her i dag kan komme rendende og sige, at det ligger der ikke noget om i aftalen, at det er der usikkerhed om, og hvad ved jeg.

Det var klart, at det var det, der var udgangspunktet for forhandlingerne, og det var